בת פרעה הרומזת לחכמות חיצוניות, היא היא
שהצילה את משה רבינו שהביא לעולם
חכמה האלקית. ונראה להסביר הדברים על פי
דברי הגמרא לדק בענין למה התחתן משה רבינו
עם בת יתרו, שגם רבינו היה עסוק עם הקושיא
הזאת. והמהר"ל מסביר שמשה רבינו היה שקול
כנגד ששים רבוא ישראל והיה צריך זיווג ממוץ
לששים רבוא, כי היה אדם כללי שהיה לו שבעה
שמות ולא היה אדם פרטי, לכן לקח את בת
יתרו שגם לו היה שבע שמות ולא היה אדם
פרטי רק אדם כללי, כי בת פלוני לפלוני שצריך
החתן להשתוות עם חותנו וכו' עיין שם בספר
הגבורות.

והצמח לדק מסביר שיתרו היה החכם הכי
גדול באומו זמן בשכל אנושי, כי היה
בחי' חכמה מיועצי פרעה וכמו שדרשו חז"ל
עליו במדרש "כבוד חכמים ינחלו" כי יתרו איוב
ובלעם בחי' חכמה בינה ודעת מיועצי פרעה.
ולכן הקב"ה לא היה נותן את התורה לעולם
הזה עד שבא החכם הכי גדול בשכל אנושי,
ואמר "עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים"
כי עד שנכנע שכל אנושי לחכמת התורה הקב"ה
לא היה מוריד את השכל האלקי לעולם הזה.
עיין שם בדבריו הקדושים.

ונראה שאולי על דרך זה יכולים להסביר למה
דוקא בת פרעה הצילה את משה רבינו,
כי בת פרעה רומזת על חכמות חיצוניות
שאנשים המציאו בשכלם האנושי. והנה אמרו
חז"ל על מה שכתוב בתורה שירדה בת פרעה
לרחוץ על היאור שירדה לטבול מגילולי בית
אביה דהיינו שירדה ליטהר מהכפירות והעבודה
זרות שבאות ממה שהאדם חוקר רק בשכלו
האנושי, דהיינו שהיתה מוכנת לקבל את שכל
האלקי ולהכנע לשכל האלקי ולא לטעות בתר
הטעויות שנפלו בהם החוקרים בחכמות
חיצוניות. ולכן זכתה להציל את משה רבינו, כי
עד שהשכל האנושי אינו מכניע את עצמו לחכמת
התורה האלקית הקב"ה אינו מוריד את הת
לעולם הזה. ולכן כשנולד משה רבינו שהיה
להוריד את התורה לעולם הזה ירדה בת פ
לרחוץ על היאור. ועיין במדרשי חז"ל ש
היום ששמו את משה רבינו ביאור בתוך ה
גומא היה ו' או ז' סיון שבו היה עתיד
את התורה. כי משה רבינו נולד ז' אדר, והנ
אותו שלשה חדשים, נמצא שירד ליאור ב
היום שבו היה עתיד להוריד את התורה לע
ובו ביום ירדה בת פרעה לטבול מגילולי
אביה.

עוד אמר רבינו שפרעה לשון ביטול פ
תפריעו את העם, כי בת פרעה
חכמה בטילה. **כי** פרעה היה יונק מ
דקדושה שנפגמה מחטא אדם הראש
פרעה אותיות הערף שהוא מאמורי הדעת,
שפרעה היה לו יניקה מאמורי הדעת, חזר
אנפין לבחי' עיבור תלת גו תלת, שזהו
גלות מצרים כמבואר בכתבי האריז"ל.

עוד מסביר רבינו שחכמות חיצוניות הם
קנה, כי יש קנה בקדושה הם ק
קדושות כמ"ש "קנה חכמה" וזה לעומ
עשה אלקים היינו קנה שבקליפות כמ"ש
חית קנה" והם חכמות חיצוניות. ישרל
עם קדוש וכל אחד ואחד מישראל יש ל
אלוק ממעל, שהוא בחי' חכמה כמ"ש
בחכמה עשית" ועש"ז נקראים ראשית
"קודש ישראל לה' ראשית וכו'". אבל
הולדה השכל מצומצם אצל כ"א
וכשמתחילין להשתמש בו בהתבוננות
הש"י אז שכלו הולך וגדול כמ"ש
חכמת שלמה" וכשאדם מכניס בתוך
הקודש מחשבות חיצוניות הם חכמות ק
אז נתמעט קדושת שכלו, כי תפיסת
של חכמה חיצוניות שכל חיצוני בתו
הקודש. והחכמה חיצוני היא נעוץ בתו
הקודש כקנה, ומחסר מקום הקדושה.